

Efter Besvarelsen er den sidste Deel af denne Gjælb afbetalt med disse 384 Rb., og da Afgiften er ved Pl. af 20de October 1819 paabuden til dette særlige Diemed, er Skatten bortfalden og det, der i Aaret var indkommet mere end hine 384 Rb., er tilbagebetalt til de forskjellige Klubber. Udvalget anseer derfor ikke Indstilling for nødvendig.

ad Art. 32. Naar der i Finantsloven for 1855—56 §. 10 Nr. 2 er opført som Indtægt „Afdrag paa Forskud, ligeledes $\frac{1}{5}$ af 103,400 Rb. med 62,040 Rb., og naar Finantslovene for 1856—57 og 1857—58 af 28de Februar 1856 og 4de Marts 1857 ligeledes postere saadanne Afdrag paa Forskud under „Afskillige Indtægter“, da kan Udvalget, om end en rigtigere Postering var ønskelig, ikke fravige den Mening, at Statsrevisionen maa følge de Anskuelse om Posteringer osv., der have Hjemmel i Lovgivningen, idet Rigsdagen ikke kan udtale Dadel over en Posteringsmaade, som den selv har bifaldet ved at votere Finantsloven.

ad Art. 24. (Skriv. eller Trykfeilen): 287 Rb. 64 §. forandres til 278 Rb. 64 §.

ad Art. 32. Statsrevisionens Indstilling udgaaer.

§ 24. Indenrigsministeriet.

A. Summen 1,005 Rb. 74 §. (13de Art. Side 69 ff.) hvormed Betalingen af de til Stutterivæsenet bevilgede 1000 Tønder Havre har oversteget den dertil i Finantsloven opførte Sum, foreslaaes af Fleertallet at blive staaende i, af Mindretallet at udgaae af Statsrevisionens Indstilling.

C. De under dette Extra anførte Summer ere indstillede til Billigelse med det badende Udtryk „faaer at passere“. Udvalget finder ikke, at dertil er Anledning med Hensyn til 4 Rb., som ere udgivne af Veterinærskolen i Afgift til Communitetets Liigbeværelse for Aaret 1854. (11te Art. Side 66.)

Naar det erkendes, at Indquarterings-Godtgjørelsen til Rjbstæderne ikke kan udbetales fjærend efter Revision i to Ministerier, og at der stundom behøves lang Tid til Brevvevling med civile og militære Autoriteter, naar det erkendes, at Loven af 29de December 1850 taler for Ministeriets Anskuelse, at den i Finantsloven bevilgede Sum kan anvendes til at dække en Deel af det foregaaende Aars Godtgjørelse, vil Udtrykket „faaer at passere“, anvendt paa Summen 388 Rb. 13 §, som er betalt til Næstved for Aaret 1853, neppe kunne forstaaes anderledes end, at der til Forhandlingerne imellem Autoriteterne om dette Beløb er brugt en utilbørlig lang Tid, men det fremgaaer ikke af Oplysningerne, at noget Saadant har været Tilfældet. Naar hertil kommer, at Finantsloven for 1859—60 bevilger en Sum „til Godtgjørelser for tidligere Aar, som først komme til Udbetaling i 1859—60“, formener Udvalget, at Indstillingen er at affatte: 388 Rb. 13 §. passerer. (23de Art. Side 81—84.)

D. Et Beløb af 111 Rb. 8 §, som forbeelt paa 136 Poster udestod fra Aarene 1850—55 hos Veterinærskolens Debitorer, er eftergivet af Ministeriet. Naar hensees til, at Halvdelen af Klinikens og Avlingens Overfud tilfalder Skolens Lærer i Klinik og Skolens Dyrlæge, at ingen af disse Poster var stor nok til at gjøres til Gjenstand for Søgemaal, og